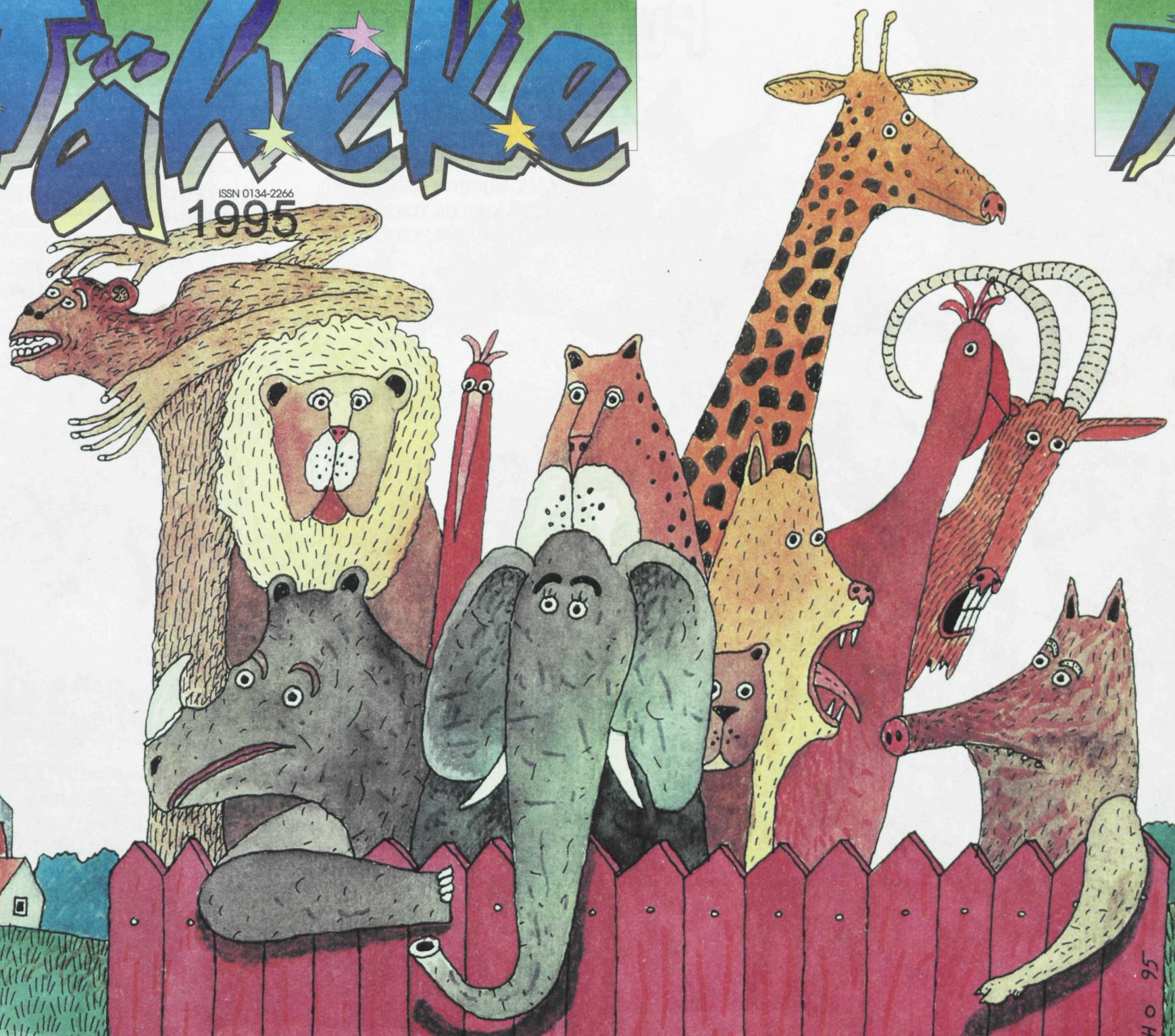

Täkkeke

ISSN 0134-2266
1995

HO 95

ENO RAUD Putuka mure

MÄNNI OTSAS ÜLEVAL
PAKSU MÄNNIKOORE ALL
PELGUPAIK ON PUTUKAL.
TA PÜSIB RAHULIKULT VAKKA,
KUID VAHEL MURETSEMA HAKKAB:
"ON METSAS KUULDA TOKSIMIST,
SEAL MÄNGUS RÄHNI NOKK ON VIST."

ENO RAUD Naljatilk silk

KORD SUURES MERES ELAS SILK,
KES OLI TÕESTI NALJATILK,
SEST OLI VEIDER KOMME TAL
UJUUDA VEEPINNA ALL.
EI TULNUD MÖTETKI TAL, ET
VÕIKS UJUUDA KA PEALPOOL VETT.

ENO RAUD Tulilill

MÖÖDA AASA TULI LILL,
HELEKULDNE TULILILL.
OTSE ÜLE ROHU TULI
JA ÕIS TAL SÄTENDAS KUI TULI.
SIIS MESILANE LILLE MÄRKAS
JA PEAS TAL KAVAL MÖTE TÄRKAS:
TA LASKUS... KAS TEAD, MILLELE?
OTSE TULILILLELE!

ENO RAUD
Vankrisõit

VANKER SÕITIS KOLINAGA,
KEERLEV TOLMUSABA TAGA.
KUID VANKRIL POLNUD HOBUST EES,
VAID HOOPIS KEEGI VEIDER MEES,
KEL, PAISTIS, OLI VÄGEV RAMM
JA RÕÖMSAMEELNE TRAAVISAMM.
KÕIK RAKMED OLID ÜMBER TAL
JA RAUADKI VIST OLID ALL.
HOBU AGA VANKRIS ISTUS
JA MUHELEDES PIIPU KISKUS.
TA OLI ÜLIVÄGA RAHUL,
ET POLNUD VÄSINUD JA VAHUL.

ENO RAUD
Idupidu

SIIS, KUI KÄTTE JÕUAB KEVAD,
SEEMNED MULLAS IDANEVAD
JA LÕPUKS PEENRAL ALGAB PIDU,
SEST KERKIB IDU KÕRVAL IDU
JA SEE ON RÕÖMUS IDUPIDU.

HENNO KÄO NOORPAGAN ERASTAB

Erastatud
võileib

Viimasel ajal ei räägitud Paganamaalgi suurt muust kui erastamisest. Noorpagana jaoks polnud kellelgi aega - kõik muudkui erastasid. Isegi Noorpagana vanaema hüüdis varahommikuti Noorpaganale: "Lähen ja vaatan, ehk annab küla peal miskit erastada.

Võileib tee ise, mul pole aega. Tsauka!" Ja läinud ta oligi. Vokid-wardad seisis jõude. Noorpaganal polnud aimu, mida see pagana erastamine üleüldse tähendab. Kellelgi polnud mahti seletada ka. Mis Noorpaganal ikka muud üle jäi kui ise arvata. Nii ta siis arvaski, et erastamine on midagi käristamise või parastamise taolist. Et käristad teise käise lõhki ja ütled veel "paras" pealegi. Kooliteel sai Noorpagan kokku Loll-Antsuga. Koos kõmbiti edasi. Korruga tundis Loll-Ants huvi, mis Noorpaganal täna võileiva vahel on. Kas vorst või juust või koguni see pagana pasteet. Et näidaku aga välja. Siis näitab tema pärast ka oma võileiba, mille vahel on tõeline imeasi. Noorpagan näitaski. Loll-Ants haaras võileiva ja pistis jooksu. "Ongi erastatud!" hüüdis ta veel eemalt. Nii sai erastamine ka Noorpaganale selgeks. Nüüd mõtles Noorpagan, et oleks viimane aeg ise kah midagi erastada. Alustama peaks tollest plikast, kelle peale mõtlemine sügavalt õhkama pani.

Illustrerinud HENNO KÄO

LOHEBEEBI

Hiljuti oli tulnud ühelt kaugelt maalt meie kanti elama lohepere. Muidu olid nad äärmiselt kenad ja viisakad lohed, lohevanaisa ja lohevanaema, loheisa ja loheema ja nende kaks väikest lohelast, üksnes tulesülitamisest ei suutnud nad kuidagi loobuda. See on lohedel sündimisest saadik veres, nad lihtsalt on niisugused. Meile aga on tulesülitamine väga võõras asi.

Mõni aeg pärast ümberasumist sündis ühel ilusal reedesel suvepäeval loheperesse veel kolmaski lohelaps. Lohebeebid on nagu vasikad. Nad tõusevad pärast sündimist üsna varsti jalule ja kepsutavad rõõmsalt ringi. Nii et kui lohepere pühapäeval metsa jalutama läks, pidas lohebeebi juba kenasti teistega sammu.

Õieti ei oleks sel pühapäeval tohtinud lohesid sugugi metsa lasta. Pikemat aega oli juba olnud põud, kaua polnud piiskagi vihma sadanud. Mets oli kuiv nagu tael ja võis süttida juba paljast kuumast

pilgust. Selge, et lohede kena pühapäevajalutuskäik oli äärmiselt tuleohtlik.

Lohed ei osanud asja sellest küljest üldse vaadata. Nende meelest oli tuli lõpmata mõnus ja tegelikult olid nad üht väikest tulemõllu juba igatsenudki.

Nii nad siis seal kõndisidki tuhkuiva sambla peal kuivade puude all ja sülgasid lustiga tuld välja. Vanaisa ja vanaema kõige ees. Siis isa ja ema, nende järel lohelapsed ja kõige lõpus pisike lohebeebi. Muidugi lahvatas mets silmapilkselt põlema. Leegid tõusid mööda puutüvesid latvadeni välja ja lõõskasid taeva poole. Kogu ümbrus oli suitsu ja tuld täis. Lohed tundsid end ülimalt hästi.

Algamas oli suur metsatulekahju. Siis aga juhtus midagi hoopis imelikku. Sisinal kustus üks puu teise järel, maapind ajas veel natuke kuuma auru välja, kuid leeke polnud enam kuskil näha. Tuli oli kustunud. Lohed vaatasid nõutult ringi. Taevas oli selge ja pilvitu, polnud näha mingit tillukestki sagarat, kust oleks võinud

vihma tulla. Läheduses polnud ka ühtegi veekogu. Ometi kõik puud lausa tilkusid ja maapind oli nii märg, et lohed astusid lirts-lirts ühest lombist teise. Mis see siis oli?

Lohevanaema oli esimene, kes taipas. Väike lohebeebi ei süljanudki tuld, vaid tema sõõrmetest ja lõugade vahelt purskas vett ojadena. Tema see tulekahju kustutaja oligi.

“Heldeke küll,” ütles seepeale lohevanaisa. “Võõrsil sündinud laps on kohe hoopis teistmoodi. Kuidas me siis nüüd lohekuulsust edasi kanname?” Aga loheema võttis lohebeebi kaissu ja lausus:

“Lohe on ikka lohe, ükskõik, kas sülgab tuld või purskab vett.”

Ja lohelapsed ütlesid:

“Meie tahame mõlemat!”

Nõnda jäigi. Ka loheisa ja loheema said lõpuks veepurskamise kunsti kätte ja võisid kasvõi une pealt enda ümber kõik põlema panna ja sealsamas tule ära kustutada. Naabritele käis see esialgu natuke närvidele, kuid peagi harjusid nad lohedega ära ja leidsid, et külmadel sügisõhtutel on väga mõnus loheperega koos aias istuda.

Illustreerinud AILI MITTAL

JAAN RANNAP

MÄRT JA PÄRT

Elasid kord väikesed käärid. Nende kodu oli pereema õmbluskorvis, kuid kodus viibisid käärid harva. Hoopis rohkem võis neid näha riuliserval, kapinurgal, aknalaul või väikese Aadi käes.

Ükskord, kui ema poeskäigult tagasi tuli, märkas ta köögikardinas sakiliste servadega auku.

“Ohoo!” imestas ema. “Kust see auk on siia saanud?”

“Käärid tegid,” ütles Aadi. “Käärid on väga uudishimulikud. Nad tahtsid läbi augu õue vaadata.”

Emale see ei meeldinud.

“Õue vaatamiseks võib kardina kõrvale lükata. Aga kui käärid tahavad just auke lõigata, siis selleks on meil paber.” Ja ema otsis välja kimbu paberilehti.

Mõne aja tegelesid käärid nüüd paberilehtedega. Nad lõikasid neisse sõõre ja kolmnurki, naksutasid sakilisi servi ja tegid nurkasid ümaraks. Kuid siis juhtus jälle pahandus. Seekord oli ema postimajas asju ajamas. Koju tagasi jõudnud, nägi ta põrandal kuhjakese punaseid narmaid. Ei olnud raske ära arvata, kust need pärit. Ümmarguse heegeldatud laudlina küljest.

Nüüd ei öelnud ema enam “ohoo!”. Ta kulm läks kortsu.

“Käärid tahtsid proovida, kas nad saavad punasest nõorist jagu,” seletas Aadi.

“Käärid on väga uudishimulikud.”

Emajäi endiselt pahaseks.

“See üleliigne uudishimu tuleb neil ära harjutada. Ja me teeme seda vaat nii:” ning emajökitses seni kääride kallal, kuni kääridest sai kaks kääripooli.

Aadi uuris hämmeldunult kääripooli.

“Need ei olegi ju enam käärid!”

“Ei ole,” kinnitas ema.

“Mis nende nimi nüüd on?”

“Nüüd neil ei olegi õigupoolest nime.”

Aadi muutus kurvaks.

“Kuidas nad ilma nimeta elavad? Ma panen neile siis ise nimed. See musta täpiga on Märt, see teine on Pärt.”

Järgmise nädala musta täpiga Märt ja ilma täpiga Pärt saatsid mööda ema õmbluskorvis. Varem alati koos käinud, lebasid nad nüüd omaette. Ei olnud neil enam asja ei riuliservale ega aknalauale. See tegi nad üsna õnnetuks.

Aadile läks Märdi ja Pärdi mure südamesse.

“Emme,” palus Aadi. “Pane Märt ja Pärt jälle kokku. Tee nii, et neist jälle käärid saavad. Nad on kindlasti üleliigsest uudishimust lahti saanud.”

Emajökitses Aadit mõtliku pilguga.

“Kas sa oled selles kindel?”

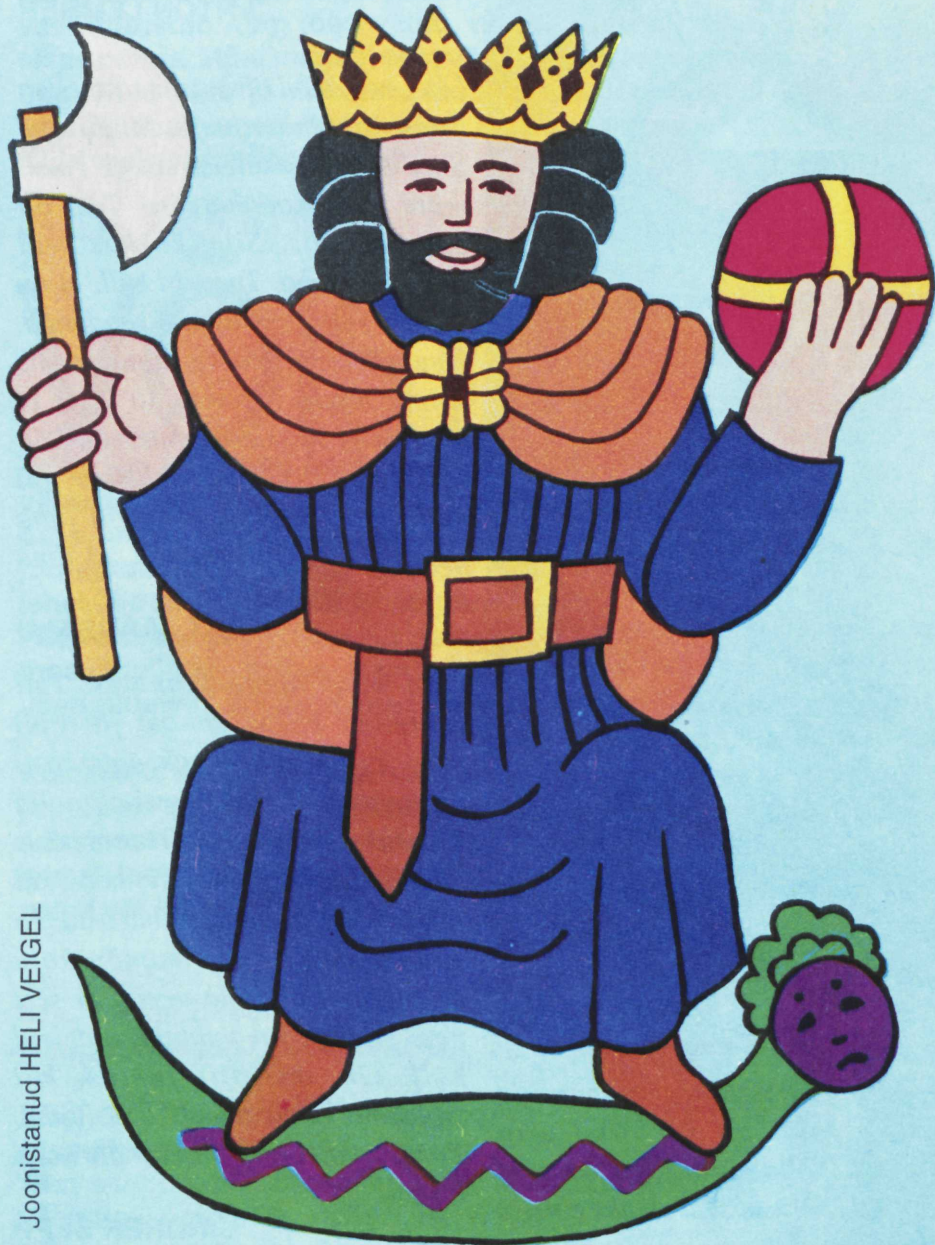
“Olen küll,” ruttas Aadi kinnitama. “Ja Märt ja Pärt on ka.”

Jälle jökitses ema natuke kruvikeerajaga, ning varsti olid Märdi ja Pärdi asemel õmbluskorvis käärid mis käärid. Nagu varem, lõikavad nad jälle paberist ribasid, teevad paberilehtedele sakilisi servi ja ümmargusi nurki. Kuid laudlina narmaste kallale ei lähe nad enam kunagi, aknakardinal rääkimata.

Illustreerinud INGA HEAMÄGI

Heinakuu lugu

Joonistanud HELI VEIGEL

Heinast see lugu nüüd küll ei tule. Aga mis teha, kui juulil selline nimi on. Üsna heinakuu lõpust leiame olevipäeva. Ka eestlastel on selle päeva kangelasega pistmist olnud. Nimepäevaline saaks tänavu täpselt tuhandeaastaseks.

Olav, eestipäraselt Olev, sündis Norra kuningaperes. Kuningate röömud on küll suured, ent kahjuks on seda ka mured. Kui Olav oli 12-aastane, tapsid Rootsi kuninga saadikud ta isa. Pole siis imestada, et nooruke kuningavõsu ühines sedamaid Rootsi suunduvate viikingite röövretkega. Viikingid olid Põhjamaade sõdalased. Nad said kuulsaks hulljulgete merereiside, kuid kahjuks ka röövimiste poolest.

Kes teab, kui suureks Olavi kättemaksuiha oleks paisunud. Õnneks sattus ta järgmise reisiga Inglismaale ja seejärel Prantsusmaale. Neil retkedel kohtus ta inimestega, kes olid õppinud kurjale mitte kurjaga vastama. See on raske ülesanne ka tänapäeval. Võib kujutleda, kui imelik oli see ajal, mil mõökade välkumine ja noolte vuhin olid igapäevased asjad. Olav tegi mehise otsuse: ta andis rootslastele andeks. Koju tagasi pöördunud, võttis ta lepituse märgiks koguni Rootsi printsessi naiseks.

Nii sai printsist kuningas. Kuningas Olav tahtis ka kõigile oma alamatele rääkida suuremeelsest elutarkusest. Ta käis Norramaa risti-põiki läbi. Iga viimane sandike pidi olema teadlik uutest seadustest. Inimesed pidid õppima andestama ja halastama. Kättemaks ja vihavaen pidid ununema. Kuid ega kedagi vägisi heaks tee! Ometi saavutas Olav, et viikingid oma röövretked lõpetasid.

Pahameel isemoodi valitseja vastu aga kasvas. Lõpuks oli Olav sunnitud võõral maal varju otsima. Räägitakse, et ta põgenenud Venemaale välja. Minnes ja tulles rändas ta ka Eestimaalt läbi. Meil on teda mäletamas koguni kolm Olevi-nimelist kirikut: Vormis, Nõval ja Tallinnas.

Kui Olav oli minema aetud, kutsusid norralased endale Taanist kuninga. Mõne aja pärast nad veendusid, et nende oma Olav oli olnud üsna ingliske metsiku taanlase kõrval. Ühest suust kurtsid nii rikkad kui vaesed. Otsustati Olav tagasi kutsuda. Aga ega taanlased niisama palumise peale ära läinud. Olavi ja Taani kuninga väed kohtusid lahingus. Taanlasi oli kolm korda rohkem, kuid Olavi sõdalased ei kartnud. Kuid jõud on jõud. Taanlased võitsid ja kuningas Olav langes lahingumõllus. See elutarkus, mille esimese seemne ta oma rahva keskele oli külvanud, hakkas aga sest ajast alates jõudsasti kasvama.

Selle Olavi, kes siit kõrvalt vastu vaatab, leiad sa Tallinnast Oleviste kiriku laest. Just nii teda alati kujutataksegi - ühes käes sõdalase kirves, teises riigiõun - valitseja sümbol. Jalge alla on tallatud kurjusemadu. Tollel on inimese nägu. Kui me paha teeme, siis anname ka meie sellele maole oma näo...

HELI VEIGEL

Ma ei tahtnud olla paha poiss, lihtsalt juhtus nii. Ema küsis, kas mul on matemaatikaülesanne tehtud. Vastasin, et on küll. Ema vaatas ja kiitis. Ainult õpetaja kirjutas järgmisel päeval päevikusse märkuse: Kodune töö tegemata. Pidin õhtul kodus emale ära rääkima, et näitasin talle eelmise päeva ülesannet. Ma panin lihtsalt tänase kuupäeva.

AIVO RAIK

See lugu juhtus paar aastat tagasi. Mängisin õues õega veesõda. Läksime omavahel riidu. Võtsin maast kivi ja viskasin sellega Tiiale vastu pead. Siis kohkusin ise ka ära. Tiial olid nägu ja riided verega koos. Ema käis Tiiaga haiglas haava kinni nõelumas. Sain ema käest kõvasti rielda. See lugu jääb mulle kindlasti kauaks meelde.

TARMO PRISKE

Suvel käisid meil külalised. Neil oli telk kaasas ja nad tahtsid telgis magada. Hommikul tõusin mina kõige varem ja lasin telgi alla. Külalistel läks hulk aega, enne kui nad telgist välja said. Nalja oli palju.

TAUNO REINEM

Kui ma 5-aastane olin, siis sõitsin jalgrattaga põõsasse. Sain

Täna saate siit leheküljelt lugeda Kuressaare Põhikooli Ila klassi poiste ülestunnistusi.

hirmsasti haiget ja sõitsin siis veel postile otsa. Posti kõrval oli koer, kes võttis mul säärest kinni. Läksin tuppja ja jutustasin sellest vennale. Vend tuli minuga kaasa, kuid koera seal enam polnud.

REINAR IVANOV

Kui ma olin 3-aastane, ütles ema mulle, et tapeeti ei tohi seina pealt maha kiskuda. Aga ma ei kuulanud ema sõna ja tõmbasin ikka. Pärast andis ema mulle püksirihma.

RAIDAR PIIK

Olime suvel Karujärvel ujumas ja päevitamas. Hakkasime madratsiga üle järve minema, mina olin madratsi peal. Teised tulid jalgsi läbi vee. Mina tegin ühe järsu liigutuse ja kukkusin vette. Teised kohkusid. Nad püüdsid mind vee alt

kinni ja panid uuesti madratsi peale tagasi.

MARTTI KILUMETS

Kui ma väike olin, siis me elasime maal. Meil olid seal loomad. Ühel hommikul, kui ema oli lauta läinud, hakkas mul igav. Ma hakkasin köögis tuhnima. Leidsin kapist jahu, tangu ja mannat. Kallasin need kõik kraanikaussi segamini. Panin ämbrist tassiga vett veel peale. Ka põrand sai vett täis. Põrutasin vastu akent ja hakkasin ema hüüdma. Kui ema tuppja tuli, ehmus ta väga. Mina istusin köögilaul ja naersin.

REMI VAHER

Õppisin 4-aastaselt jalgrattaga sõitma. Mul oli keelatud oma tänavalt välja sõita, aga mina ei hoolinud keelust. Mul oli üks suurem

poiss ka kaasas. Tiirutasime tänaval, kus liikus palju autosid. Jõudsime postkastideni, võtsin sealt veel võõra ajalehe. Kodus sain kõvasti rielda.

ANTON LEMBER

Ühel suveõhtul tiirutasime Taneliga ratastega ümber maja. Minu vend Siim istus pakikal. Järsku tuli meil mõte sõita kadakatesse. Teel oli suur küngas. Siim kukkus seal pakikalt maha. Tundsime küll, et on kergem sõita, aga taha ei vaadanud. Kuulsin Taneli naeru ja nägin siis Siimu maas. Õnneks ta viga ei saanud ja hakkas ka naerma. Sõit läks edasi. Kui koju jõudsime, oli kell pool üksteist. Meid oli juba otsitud. Sain pahandada, et ilma loata kaugele sõitsin.

MÄRT JAANSALU

Olin maal vanaema juures. Tuli tahtmine kasta ennast ja teisi märjaks. Leidsin piimaköögist kasti plastmasspudeleid. Lapsi oli palju ja igauks sai pritsika. Kast sai päris tühjaks. Kiljumine oli täies hoos, kui tuli üks tädi ja tahtis piima osta. Ta vabandas, et oli piimanõu koju unustanud. Vanaema arvas, et sest pole midagi, tal puhtaid pudeleid küll. Oh, mis siis juhtus, kui vanaema tühja pudelikasti leidis. Pärast seda olime vanaemale head lapsed.

INDREK SEPP

OH ISSAND ! JÄLLE SAJAB !

Jah, mida teha, kui sajab ja õue minna ei saa? Ja kui veel müristab ning lööb välku, nii et telekat ei julge sisse panna. Mõni magab, sest vihma sahin toovad hea une. Kuid võib ju mängida lauamänge, joonistada, lugeda. Just, lugeda tasub alati, kui aega on. Kuid meie teatame, et algab

Suur lauamängu joonistamise

VÕISTLUS

Mõtles välja üks lauamäng, milles saaks osaleda vähemalt kaks inimest. Täringu ja nupud leiab igaüks oma kodust kindlasti. Mäng joonista korralikult joonistusvihiku lehele. See on täpselt "Tähekesese" lehekülje suurune. Auhinnad pärinevad Saksa firmalt "Ravensburger". See on vanim lauamängude ja mosaiikpiltide tootja. Nende kaunid pildid on väga vastupidavad. Toid ootame toimetusse 12. augustiks.

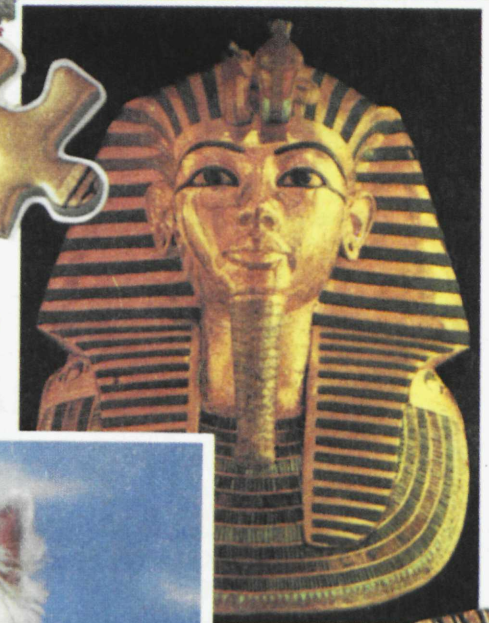
Kuid need, kes joonistada hästi ei oska või kes on maal ja kel pole värve ning paberit käepärast, ei pea päriselt auhinnast ilma ka jääma. Nemad võivad meile kirjutada viimati loetud raamatust või saata kasvõi vihmase ilma salmi või jutu.

Kõiki töid ootame aadressil: Täheke, vihm, Pärnu mnt. 67a, Tallinn EE0001.

Kuupäev oli juba eespool kirjas, ära sedagi unusta.

Küsi "Ravensburgeri" mosaiikpilte mänguasja- ja raamatupoodidest.

"Ravensburgeri" mosaiikpiltide maaletooja on AS "Rekato", Paavli 2a, Tallinn, tel. 47-78-27

HELI ZILINSKI

Avinurme pk. 50
Ida-Virumaa EE2055
Huvid: laulmine, loodus,
kleepekad, udukad.

EGLE EENKIVI

Purde 37-49
EE2400 Tartu
Huvid: lugemine, lauljate,
näitlejate pildid.

TIINA KUUSE

Sõbra 9a
Tartu EE2400.
Huvid: lugemine, kleepekad.

INGRID KASK

Kannikese 16-25
Saku Harju mk.
EE3400
Huvid: udukad, loomapildid.

KARIN KIRSS

INGRID KIRSS
Kannikese 16-26
Saku Harju mk.
EE3400
Huvid: udukad ja loomapildid.

KAIDI LAUR

Tuuleveski 24a
EE0006 Tallinn
Huvid: sport, kirjavahetus,
muusika

KADI KERNER

LIIS KERNER
Sirgu küla Luunja sjk.
EE2420 Tartu mk.
Huvid: klaverimäng, lugemine

INGRID HÄRGEN

Pae 7-8 Jõgeva EE2350
Huvid: muusika, kleepekad.

KAIE ARM

Metsa 6-3
Ida-Virumaa EE2032

Huvid: lugemine, ujumine,
lauamängud.

MARE LAUM

Ranna 32-2
Kuressaare
Saare mk. EE3300
Huvid: ratsutamine, kleepsud.

DIANA KIVISTIK

Kuiv 10-1
EE0016 Tallinn
Huvid: muusika, inglise keel,
udukad.

SIIM LANI

Loosu küla Võru vaid
EE2717 Võru mk.
Huvid: arvutimängud, musa.

HELIIS

Tagavere sjk.-3
Saare mk. EE3300
Huvid: suusatamine, rahvastepall.

ANNIKA UUSTALU

Nurme 3-23
EE3500 Rapla mk.
Huvid: peotants, joonistamine.

MERILEN MEOKAS

Holstre sjk.
EE2921 Viljandi mk.
Huvid: lugemine, muusika.

HELI LUTS

Tarbja 32-11
Paide sjk. EE2820 Järva mk.
Huvid: kleepsud, peotants, näitlemine,
klaverimäng, pildistamine.

JANIKA SIIM

Rahkla sjk.
EE2313 Lääne-Virumaa
Huvid: udukad, loomapildid, õppimine.

KRISTEL TIGANE

Alatskivi sjk.
EE2415 Tartu mk.
Huvid: laulmine, ratsutamine,
ujumine.

ANNIKA LUIK

Tartu mnt-8-14 Alatskivi
EE2415 Tartu mk.

KERSTEN LEHISMETS

Keskuse 3 -4
EE2513 Otepää

ANNIKA MANDER

Vana-Vigala
EE3532 Rapla mk.
Huvid: udukad, ujumine.

JANE OJA

Kruusa 1a - 41
EE2350 Jõgeva
Huvid: inglise keel.

KIRSIKA RATTASEPP

Mustamäe tee 191-29
EE0029 Tallinn
Huvid: udukad, laulmine, tants.

KRISTI JANSON

Põik 7-11
EE2400 Tartu
Huvid: aeroobika, lugemine,
joonistamine.

AVE LÜÜTSEPP

Peetri 49a - 1
EE2400 Tartu
Huvid: aeroobika, lugemine,
käsitöö.

LIINA UMAL

Traktori 6 Kuressaare
EE3300 Saare mk.
Huvid: keraamika, peotants,
ujumine, udukad.

KAIA KANEPI

Väike-Liiva 8
EE3170 Haapsalu
Huvid: udukad, tennis,
käsitöö, kleepsud.

MARILIN NAARIS

Soe 7-4 Mustla
EE2922 Viljandi mk.
Huvid: udukad, joonistamine.

LIISI KAUPMEES

Kannikese 10-21
Saku EE3400
Harju mk.
Huvid: udukad, kleepsud,
kaardid.

KRISTIINA KOMPUS

Metsa 15-1 EE0016 Tallinn
Huvid: postkaardid, margid.

JANA PAVLENKO

Saare sjk. EE2376
Jõgeva mk.

SIIM STURM

Saare sjk. EE2376
Jõgeva mk.
Huvid: rattasport, meisterdamine.

TRIIN KALA

Soo 17-6
EE0004 Tallinn
Huvid: kleepekad.

SILJA TÕNISSAAR

Tori sjk. EE3481
Pärnu mk.
Huvid: jooksmine, udukad.

KATI KOCH

Pärnu 72 EE2820 Pärnu
Huvid: muusika, tantsimine,
laulmine.

SEEGI KAIBALD

Käina tee 60 EE3202
Kõrgessaare sjk.
Hiiumaa
Huvid: Barbie pildid, udukad.

TUULI ÕNNIK

Paju 20 - 5
EE2710 Võru
Huvid: udukad, lugemine.

TRIIN SUUR

Kärberi 21- 68
EE0038 Tallinn
Huvid: käsitöö, lugemine,
tantsimine.

HEILI TÕNISSAAR

EE3418 Tori sjk.
Pärnu mk.
Huvid: joonistamine, kalendrid.

AGNES ORAV

Asula 17a - 5
EE0013 Tallinn
Huvid: joonistamine, lugemine,
laulmine.

NELLI LUSMÄGI

Pargi 9-12 Vao
Kiltsi sjk. EE2320
Lääne-Virumaa
Huvid: suusatamine, muusika,
inglise keel, ujumine.

JAIGI PUUSAAG

Varbola 11
EE0009 Tallinn
Huvid: uisutamine, kleepsud.

MAARIT R.

Kärberi 1 -95
EE0038 Tallinn
Huvid: "Täheke", muusika.

KELLI L.

Kärberi 1 -156
EE0038 Tallinn
Huvid: muusika, loomapildid.

TERJE TALPSEPP

Pae 17a - 22
EE0014 Tallinn
Huvid: ujumine, muusika.

KRISTEL SUURSÖÖT

Elektroni 6 - 27
EE0013 Tallinn
Huvid: Barbie'd, laulmine,
loomad, kleepsud.

HELEN KONDOJA

Ülase 3 -18 Vinni
EE2106 Lääne-Virumaa
Huvid: muusikakool.

SIRET SALM

Piirsalu, Risti vald
EE3141 Lääne mk.
Huvid: joonistamine, lugemine.

KADRI NEUMANN

Kingu talu, Ellamaa
EE3130 Harjumaa
Huvid: ujumine, lillekaardid.

KEVAD

Pikemaks on läinud päev,
kevad ongi juba käes.
Jälle vulisevad veed,
teed on üsna porised.

Kevadel kõik loodus tärkab,
aias ülanegi ärkab,
päikene ju kõrgel käib -
ilmgi säravavam näib.

Puudel pungadki on suured,
puhuvad nüüd lõunatuuled.
Kured, haned - kõik on siin.
Kevad välja näebki nii.

KAJA POSSUL
Peedu Algkoolist

SUVEST MÕTLEMINE

Kui suvi on soe,
teeb karikakar õie lahti
ja hakkab pidama
peigmehe peale jahti.

Kui suvi on soe,
siis väike kutsuke arvab,
et on vaja hakata ajama karva.

ÜLLA KATTAI
Tõraverest

JAANIPÄEV

Kätte juba jõudnud suvi,
jaanipäev nüüd pakub huvi.
Linnud lennul siia-sinna,
kooli pole vaja minna.

Kuningakroon läheb valla,
vihma aina kallab.
Jaanituld me teeme,
valmis seame leeme.

TEEME LAHTI POSTIPÄUNA

Jaamussid kenad -
ood valgustavad nemad
Valge terve õo -
kas on see jaamussikeste töö?

SILLE PUHU
Viljandist

MINU KODU

Elan väikeses linnas nimega Elva. Mul
on kaks aastat noorem vend ja
loomulikult veel isa ja ema. Kodus
elavad ka mu sõbrad - koer Dolly ning
kass Tupsu. Minu kodu asub mõnusa
koha peal. Juba aia taga kasvab mets,
kus me vennaga tihti käime. Suvel
korjame metsast marju ja käbisid,
sügisel seeni ja pähkleid. Läbi meie aia
voolab oja, mis kevadel, kui lumi sulab,
on kui väike jõgi. Kaevu meil pole, vett
toome allikast.

Kodus on alati nii hea ja kindel olla.
Saan üksinda nokitseda või koos
vennaga midagi põnevat teha.
Minu kodu on nagu väike kindlus.
Leian siit alati mõistmist ja tuge, kui
vaja, ka lohutust.

HELI TRUUS
Elvast

KELLUKESED

*Kilukesed, kellukesed,
armsad pisitilukesed -
hõbedast ja kullast,
tõusnud mulla pinnast.
Kenad, kenad olete,
Mis te selga panite?

JANNE NAEL Ravilast

MINU REISID

Mina olen Regan, olen 6-aastane. Mulle
meeldib kõike teha, eriti puust
mõtetelada.

Olen saarele käinud. Uhel saarel oli
hasti palju linde. Olen käinud veel
ladudes. Sangelalul nägime suurid
hiljest. Hoppasime kogu perega staarte
kõrvide peal. Madalas vees nägime väga
palju kalu ujumas. Kui meie vette
läksime, siis laksid nad minema.

REGAN PEETSALU
Tallinnast

KUIDAS MA OMA VANEMAIID RÕÕMUSTASIN

On palju toredaid asju, millega saab isa
ja ema rõõmustada. Seda olen ma ka
alati püüdnud teha. Ükskord, kui ma
koolist koju tulin, polnud vanemaid
kodus. Nad oli kuhugi ära sõitnud.
Väikesed õed olid üksi kodus. Ja mida
kõike nad olid seal ette võtnud. Ma ei
tundnud oma tuba ära, sealt oli nagu
sõda üle käinud. Mänguasjad olid laiaili
pillutud, paberid siin ja seal.

Võtsin kooliriided seljast ja hakkasin
kohe tube koristama. Tahtsin kõik ruttu
korda teha, enne kui ema ja isa koju
jõuavad. Kui toad olid korras,
otsustasin puhtaks pesta väikese Airi
lapid ning puksid. Neid oli poole
päevaga kogunenud terve hulk. Pesema
pidin väga korralikult. Emale ei meeldi,

kui lapid halliks jäävad.
Värsti sain kõigi töödega valmis. Peagi
tulid ka ema ja isa. Tappa jõudes oli
vanemate imestus väga suur. Ma ei
osanud arvatagi, et nii pisikeste töödega
võib vanematele nii palju rõõmu
valmistada.

ANNIKA TALTS
Tihemetsast

KASSIKE

Kord elas kassike väike,
nii siiras ja ilus kui päike.
Ta mängib siin ja mängib seal.
Ta mängib suure maailma peal.

Ilus lips on kaelas tal,
selle kaela pani Mall.
Ta salaja hiiri püüab
ja näu-näu hüüab.

ERLE MEHINE
Värskast

VÄIKE LIIS

Elas kord üks Liis,
tal aastaid oli viis.
Ta elas oma majas
ja oma ema vajas.
Tal oli ilus nukk,
kaisukaru ja mängukukk.
Liis oli väga väike,
ta silmis säras päike.

LIIS RAAL
Tartust

LEESIKAS

Leesikat on kerge pohlaga segi ajada. Ta kasvab samades kasvupaikades - liivakates kuivades männikutes. Lehedki on niisama suured kui pohlal ja samamoodi igihaljad. Õied on samuti roosat värvi ja puhkevad pohlaõitega samal ajal mai lõpus - juuni algul. Erkpunased marjad on otseki pohlataimedelt võetud. Marja suhu pistes tunned siiski kohe, et oled petta saanud. Magushapu pohlamarjamaitse asemel tajud keelel jahukat, kuiva võõrapärast maiku. Leesikamarja maitse pole ei halb ega meeldiv. Tal nagu polegi maitset.

Selle tähelepaneku järgi on rahvasuu andnud leesikale näiteks selliseid nimetusi, nagu jahumari või seapohl. Viimane tähendab, et leesikas on nii viletsa maitsega, et kõlbab süüa vaid seale. Hoolikalt silmitsedes saab pohla ja seapohla vahel vahet teha siiski ka marju suhu pistmata. Leesika varred on pikad ja roomavad maadligi. Lehe alumine ots pole ümar nagu pohlal, vaid piklik. Lehe tagaküljel pole ka musti näärmetäpikesi, nagu on pohlal.

Hoolimata sellest, et vanarahvas leesikat marjataimena pohlast kehvemaks hindas,

Leesikas. Pildistanud HENDRIK RELVE
osati seda siiski mitmel puhul kasutada. Mõnikord lisati kuivatatud leesikamarju leivajahule. Mõnel pool keedeti marjadest koguni siirupit. Kõige hinnatum oli leesikas ravimtaimena. Leesikalehtedest ja vartest keedeti teed neeru- ja põiehaiguste puhul. Liigesevalude korral tehti leesikavanne. Taime lehti ja varsi pruugiti ka loomanahkade parkimisel ning lõngadele roheline, musta ja halli tooni andmisel.

Tänaseks on leesika mitmed kasutusalaad vajunud unustusehõlma. Marju vaevalt et keegi söömiseks korjab, sest pohlamarju leidub rohkem ja need on ka maitavamad. Kuid ravimtaimena on leesika kuulsus koguni kasvanud. Arstiteadlased on leidnud, et paremat neeru- ja põiehaiguste rohtu on tänapäevalgi raske soovitada. Kuivatatud leesikalehti ostavad kokku apteegid. Neid võid koguda sinagi.

Õige aeg lehetede korjamiseks on kõigepealt mais-juunis õitsemise ajal. Alates augustikuust, marjade küpsemise järel, võib taas lehti koguda. Kõige õigem on roobitseda lehti kokku varsi sõrmede vahelt

läbi libistades. Võib ka taime ladvaosad kääridega ära lõigata. Leesikas kasvab väga aeglaselt ja kui varsi üles kittkuda või suurem osa varrest ära lõigata, võib taim hukkuda. Järgmise saagi saab isegi ettevaatlikult kogudes samadelt taimedelt alles viie aasta pärast.

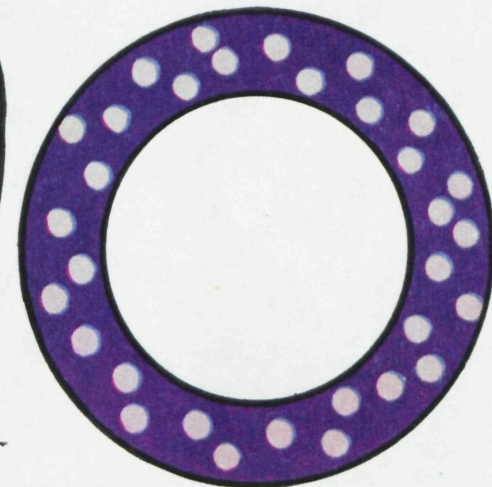
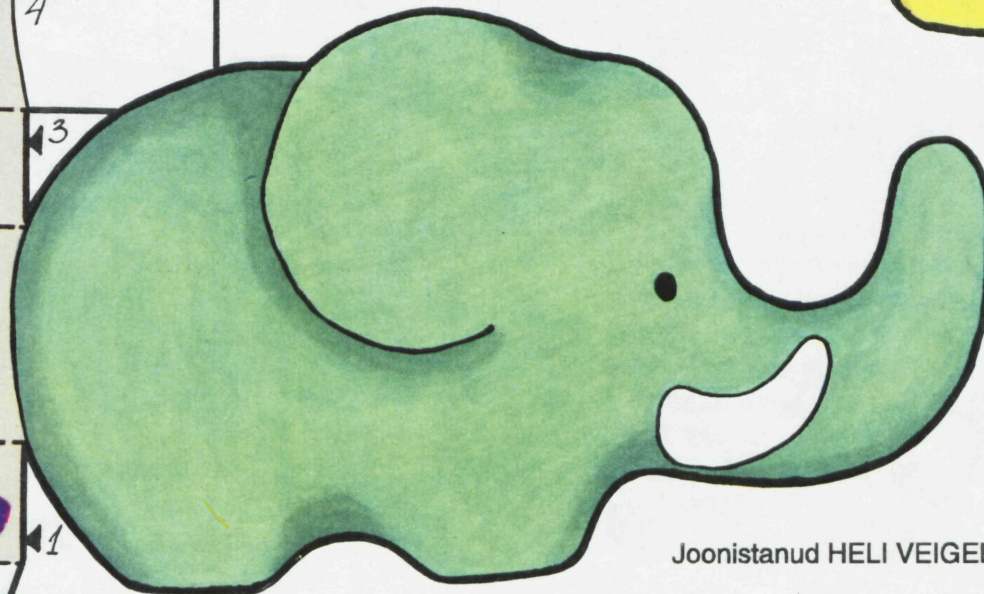
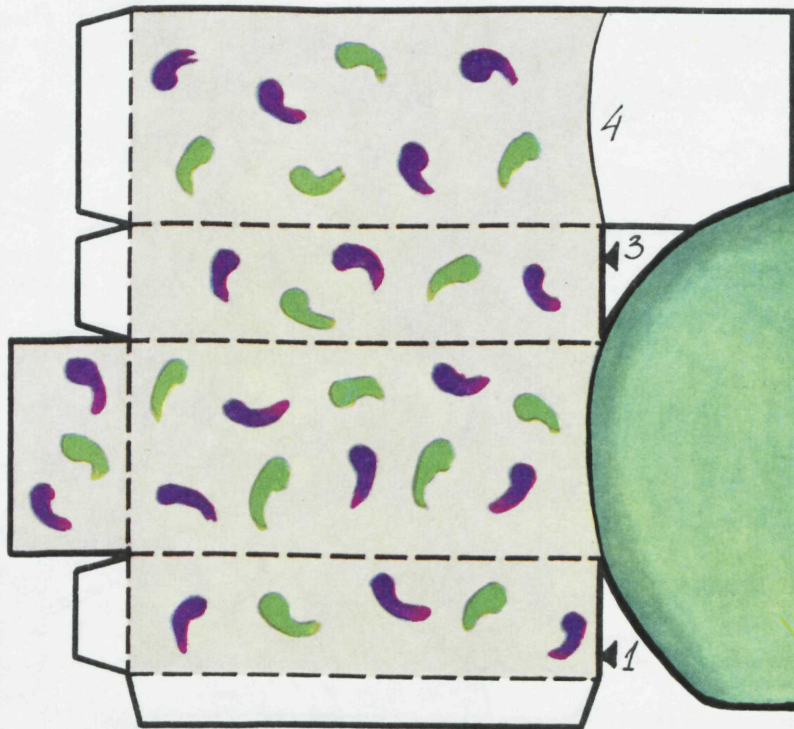
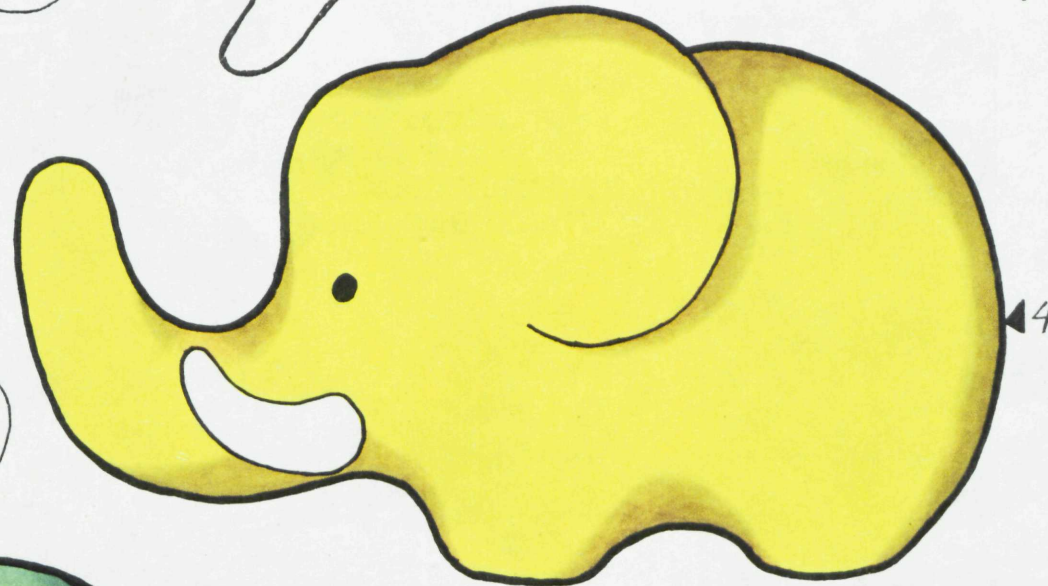
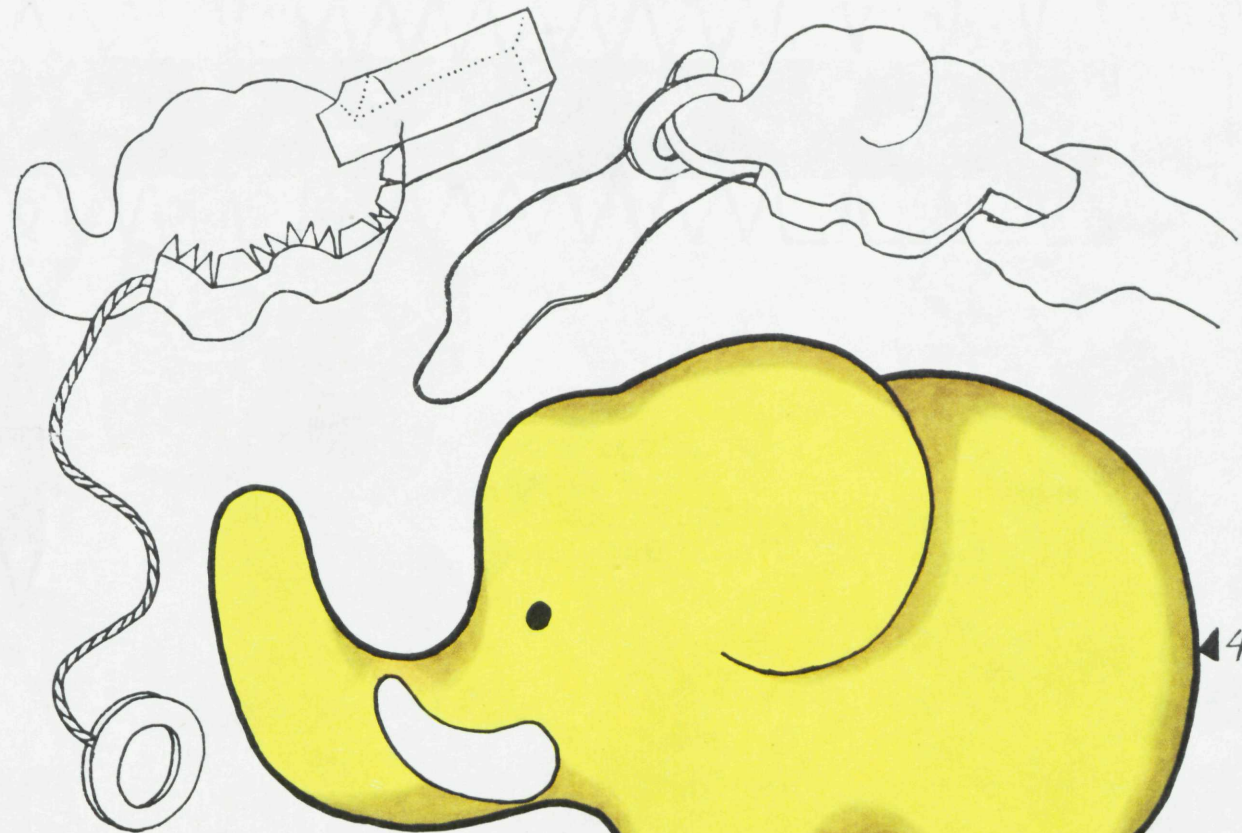
Kodus tuleb lehed prahist puhastada ja panna varjulisse kohta kuivama. Õigesti kuivatatud lehed on rohelist värvi ja ilma lõhnata.

HENDRIK RELVE

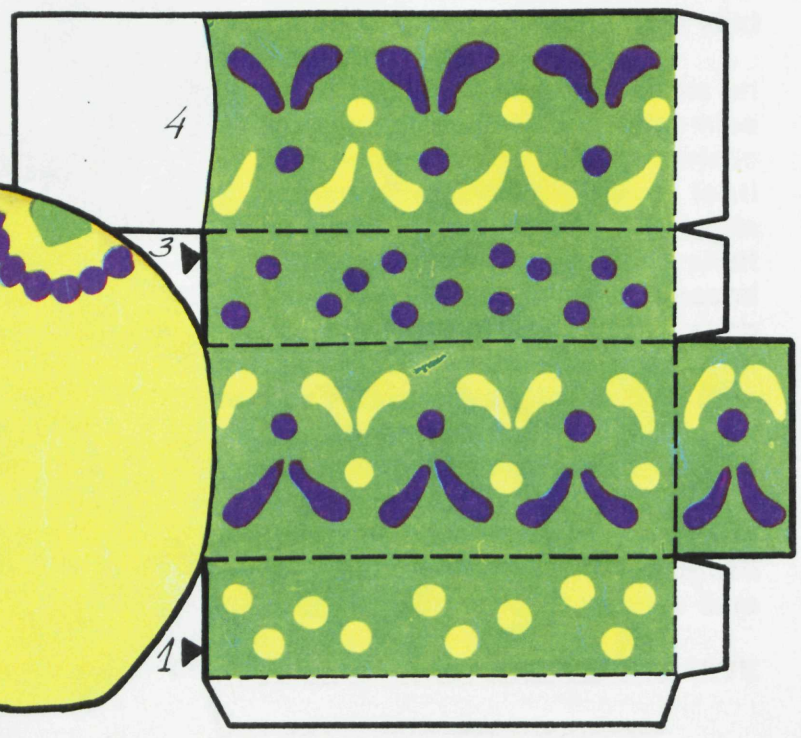
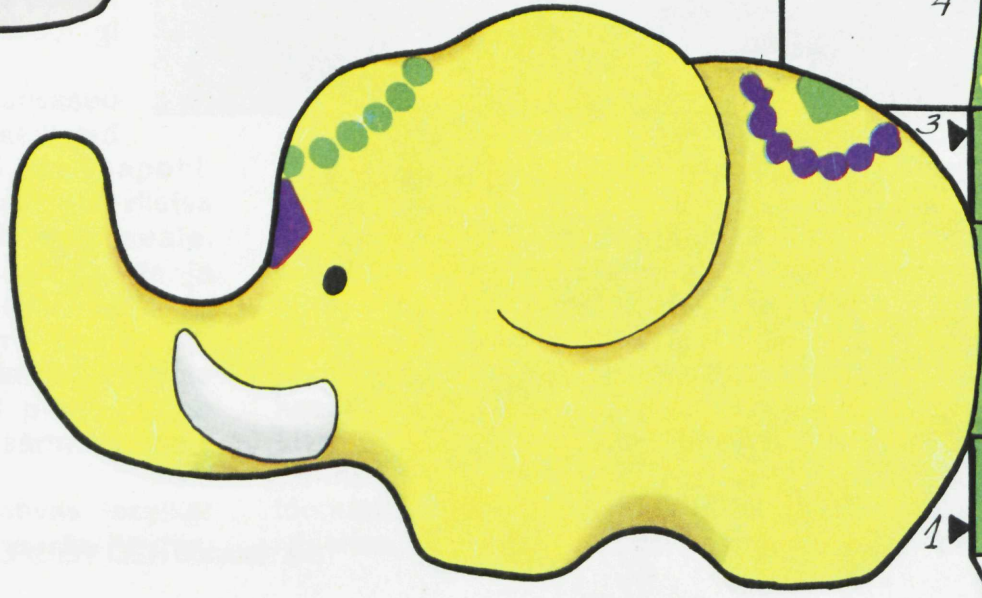
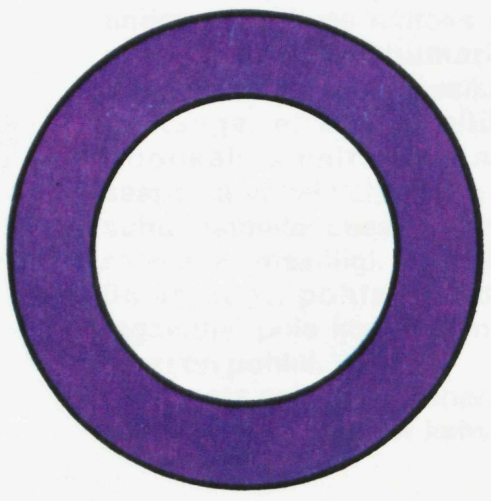
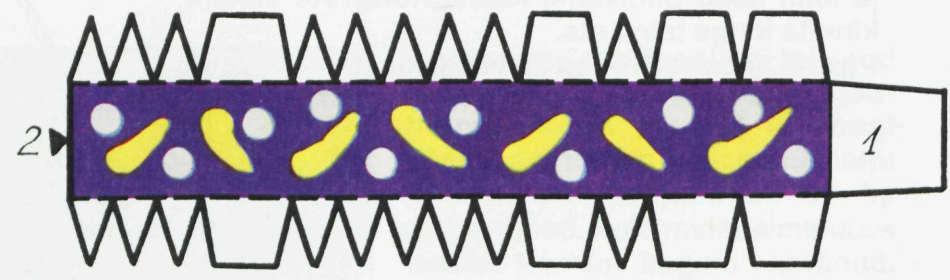
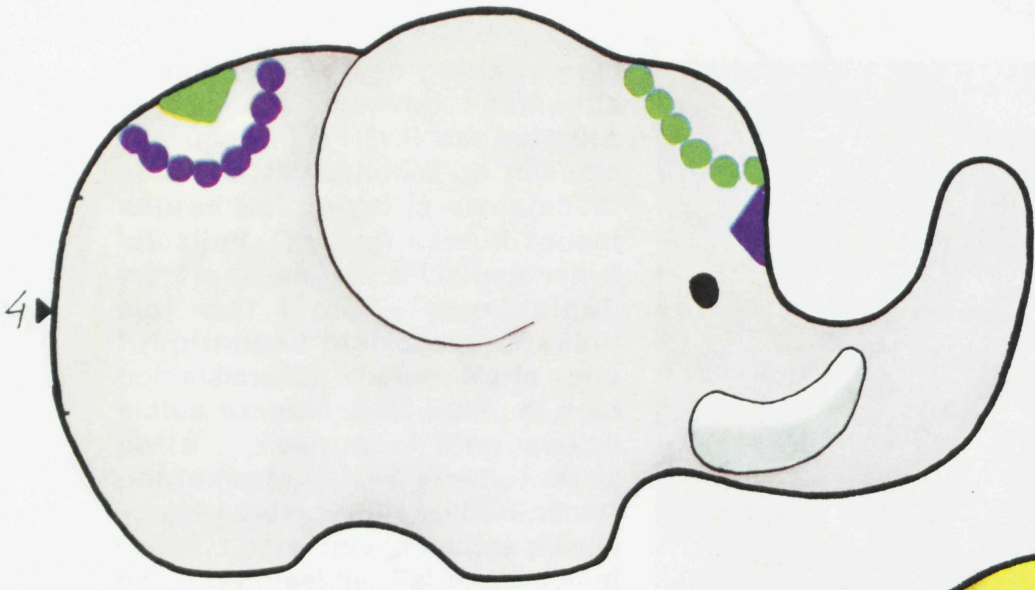
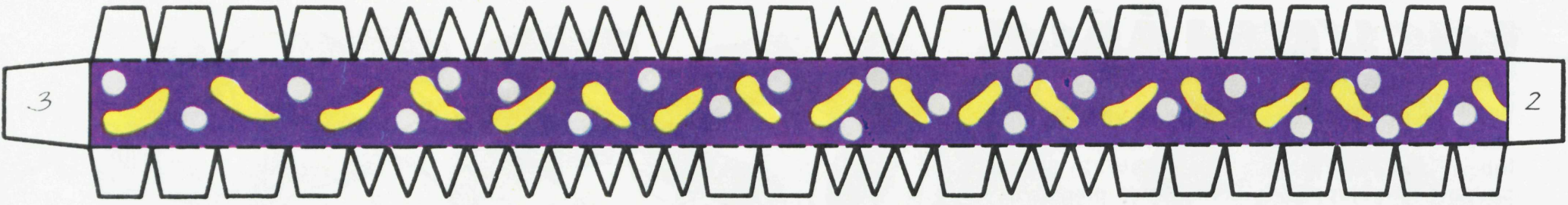
VISKEMÄNG

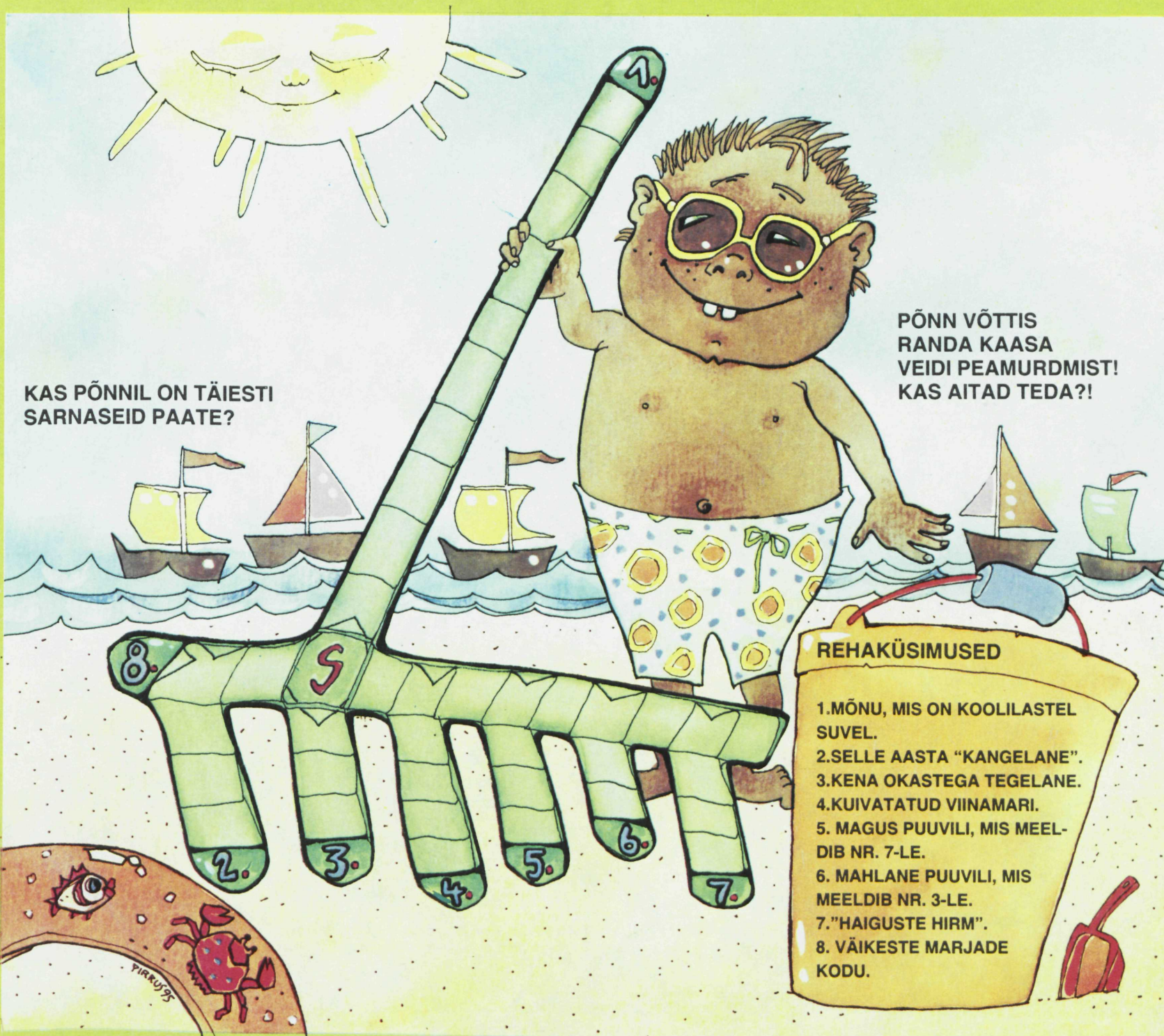
Lõika osad Sulle meeldivalt poolt välja ja liimi käepide kokku. Seejärel kleebi joonise järgi külge lühem riba (1,2) ja selle siseküljele (2) 80 cm pikkune lõngajupp. Siis liimi kohale pikem riba (2,3) ja teine elevantipool. Rõnga järgi lõika tugevama paberist välja teine samasuur rõngas ja liimi need omavahel kokku. Rõngaste vahele kinnita lõnga teine ots.

Proovi, kas saad rõnga elevanti londi otsa visata.

Joonistanud HELI VEIGEL

KAS PÖNNIL ON TÄIESTI
SARNASEID PAATE?

PÖNN VÕTTIS
RANDA KAASA
VEIDI PEAMURDMIST!
KAS AITAD TEDA?!

REHAKÜSIMUSED

1. MÖNU, MIS ON KOOLILASTEL
SUVEL.
2. SELLE AASTA "KANGELANE".
3. KENA OKASTEGA TEGELANE.
4. KUIVATATUD VIINAMARI.
5. MAGUS PUUVILI, MIS MEEL-
DIB NR. 7-LE.
6. MAHLANE PUUVILI, MIS
MEELDIB NR. 3-LE.
7. "HAIGUSTE HIRM".
8. VÄIKESTE MARJADE
KODU.

Lasteajakiri

"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497
Vastutav sekretär
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printifall
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

ESIKAANEL
JUSS
PIHO
JONISTUS

HIND 5 KROONI

INOREK & GREY

Valiojäätist, palun!